

Prof. dr hab. Lidia Zacharko
Katedra Prawa Administracyjnego i Nauki Administracji
Wydział Prawa i Administracji
Uniwersytet Śląski

Recenzja

Osiągnięć naukowych Pana dr hab. Janusza Niczyporuka w związku z wszczęciem przez Radę Wydziału Prawa i Administracji UMCS postępowania o nadanie tytułu profesora w dziedzinie nauk prawnych z dyscypliny naukowej - prawo

W wykonaniu postanowienia Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów z dnia 8 listopada 2016 r., powołującego mnie w charakterze recenzenta przekazanej za pismem Dziekana Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Marii Curie – Skłodowskiej w Lublinie prof. dr. hab. Anny Przyborowskiej – Klimczak z dnia 21 listopada 2016 r. w związku z art. 26 ust. 5 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (tekst jednolity z Dz.U. 2016 r., poz.882) przedkładam ocenę osiągnięć naukowych dr hab. Janusza Niczyporuka.

Postępowanie w sprawie nadania tytułu profesora stawia przed kandydatem warunki określone w art. 26 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki, tj.:

- posiadanie stopnia doktora habilitowanego;
- posiadanie osiągnięć naukowych znacznie przekraczających wymagania stawiane w postępowaniu habilitacyjnym;
- posiadanie doświadczenia w kierowaniu zespołami badawczymi realizującymi projekty finansowane w drodze konkursów krajowych lub zagranicznych lub odbycia stażu naukowego w instytucjach naukowych, w tym zagranicznych lub prowadzenia prac naukowych w instytucjach naukowych w tym zagranicznych;
- posiadanie osiągnięć w opiece naukowej – uczestniczenia, co najmniej raz w charakterze promotora w przewodzie doktorskim zakończonym nadaniem stopnia oraz w charakterze promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim zakończonym nadaniem stopnia lub uczestniczy w charakterze promotora w otwartym przewodzie doktorskim oraz dwa razy w charakterze recenzenta w przewodzie doktorskim lub w przewodzie habilitacyjnym.

Zadaniem recenzenta jest, zatem udzielenie odpowiedzi na pytania, czy dr hab. Janusz Niczyporuk wypełnia wszystkie stawiane przez ustawę kryteria oraz czy jego dorobek odpowiada wskazanym warunkom.

1. Posiadanie stopnia doktora habilitowanego i ocena sylwetki dr hab. Janusza Niczyporuka.

Dr hab. Janusz Niczyporuk jest doświadczonym i cenionym badaczem, który w swojej karierze naukowej zgromadził znaczący dorobek naukowy w zakresie prawa administracyjnego, postępowania administracyjnego oraz prawa gospodarczego publicznego. Obszerny dorobek naukowy powstał w wyniku dwutorowości aktywności dr hab. Janusza Niczyporuka z jednej strony, jako pracownika naukowo – dydaktycznego z drugiej strony, jako praktyka. We

wszystkich publikacjach można zauważyć autorskie, indywidualne podejście do badanych zagadnień.

Jako zdeklarowany specjalista z zakresu prawa administracyjnego i postępowania administracyjnego na podstawie oceny ogólnego dorobku naukowego i przedstawionej rozprawy habilitacyjnej nt. „Dekoncentracja administracji publicznej”, Wyd. UMCS, Lublin 2006 r., s. 253, uzyskał w dniu 23 maja 2007 r. stopień doktora habilitowanego w zakresie prawa administracyjnego.

Uwzględniając opisane wyżej etapy kariery zawodowej uwieńczone uzyskaniem doktora habilitowanego na Uniwersytecie Marii Curie Skłodowskiej w Lublinie stwierdzam, że pierwszy ustawowy warunek wymagany do wszczęcia procedury w sprawie nadania tytułu profesora w dziedzinie nauk prawnych, z dyscypliny – prawo został spełniony.

2. Ocena dorobku naukowego

Dorobek naukowy dr hab. Janusza Niczyporuka uważam za wielce znaczący. Wartość merytoryczna większości prezentowanych prac jest na bardzo wysokim poziomie, w szczególności pogląd ten odnoszę do monografii „Podmiotowość, administracyjnoprawna”, Lublin 2016, s. 230.

W monografiach, artykułach i studiach dr hab. Janusza Niczyporuka można wyróżnić trzy zasadnicze nurty badawcze:

- pierwszy nurt badawczy dotyczy problematyki z zakresu prawa administracyjnego, a szczególności problematyki podmiotowości administracyjnoprawnej;
- drugi nurt badawczy obejmuje zagadnienia postępowania administracyjnego oraz egzekucyjnego;
- trzeci nurt badawczy dotyczy prawa gospodarczego publicznego, w tym badań nad zamówieniami publicznymi.

Dorobek naukowy po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego jest znaczący obejmuje 63 opracowania, tym m.in. na szczególną uwagę zasługuje samodzielna

monografia naukowa nt. „Podmiotowość administracyjnoprawnej” Lublin 2016 r., s. 254.

Monografia pt. „Podmiotowość administracyjnoprawna” jest pierwszą kompleksową pozycją w polskiej literaturze prawniczej, poświęconą w całości podmiotowości administracyjnoprawnej, jako możliwości działania podmiotu prawa administracyjnego. We wskazanej monografii przeprowadzono szczegółową analizę siatki pojęć powiązanych z podmiotowością administracyjnoprawną, jak: podmiot prawa administracyjnego, osobowość prawa administracyjnego, czy zdolność administracyjnoprawna.

Jak podkreśla dr hab. Janusz Niczyporuk w autoreferacie, dokonana w monografii analiza pojęcia podmiotowości administracyjnoprawnej ma charakter specyficzny jest zupełnie różna od podmiotowości cywilnoprawnej, mimo istniejących między nimi powiązań.

Dr hab. Janusz Niczyporuk w omawianej monografii sformułował wiele wniosków, spośród których najważniejszym jest stwierdzenie, że podmiotowość administracyjnoprawna opiera się konstrukcyjnie zawsze na zdolności, administracyjnoprawnej, która oznacza kwalifikację techniczną podmiotu prawa administracyjnego do wykonywania uprawnień i obowiązków.

Problematyka podjęta w monografii jest problematyką dość trudną, złożoną i wymagającą wielu umiejętności badawczych - w tym także metodologicznych.

W monografii umiejętnie została również pokazana ciągłość dorobku teoretycznego w tym zakresie.

Warto w tym miejscu podkreślić, iż problematyka badawcza w zakresie podmiotowości administracyjnoprawnej znalazła odzwierciedlenie w licznych pozycjach artykułowych i studiach:

- Reprezentacja podmiotów prawa administracyjnego { w:} Koncepcja systemu prawa administracyjnego, pod redakcją J. Zimmermanna, Warszawa 2007, s. 301-312;
- Zdolność do czynności prawnych organu administracji publicznej, {w:} Ewolucja prawnych form administracji publicznej, Księga jubileuszowa z okazji 60 rocznicy urodzin Profesora Ernesta Knosali, pod redakcją L. Zacharko, A. Matana, G. Łaszczycy, Warszawa 2008, s. 217- 222;

- Podmiotowość administracyjna a zdolność administracyjnoprawna- delimitacja pojęć (w:) Współczesne zagadnienia prawa i procedury administracyjnej. Księga jubileuszowa dedykowana Profesorowi zw. dr. hab. Jackowi Langowi, pod redakcją A.Wiktorowskiej, J.Jagielskiego, M.Wierzbowskiego, A.Stefańskiej, Warszawa 2009, s. 177-185;

- W sprawie zdolności administracyjnoprawnej (w:) Instytucje procesu administracyjnego i sądownictwa administracyjnego, Księga jubileuszowa Profesora Ludwika Żukowskiego, pod redakcją J.Postusznego, Z.Czarnika, R.Sawuły, Przemyśl- Rzeszów 2009, s. 242-250;

- Podmiotowość prawna a podmiotowość administracyjnoprawna – współzależność koncepcji, (w:) Współzależność dyscyplin badawczych w sferze administracji publicznej, pod redakcją S.Wrzoska, M.Domagały, J.Izdebskiego, T. Stanisławskiego, Warszawa 2010.

Drugi nurt badawczy to problematyka postępowania administracyjnego oraz postępowania egzekucyjnego. W tym nurcie badawczym mamy opracowania zarówno mające wymiar teoretyczny i praktyczny.

- Charakter postępowania rzecznika praw pacjenta (w:) Arbitraż i mediacja. Praktyczne aspekty stosowania przepisów, pod redakcją J.Olszewskiego, Rzeszów 2007, s. 221-230;
- Kontrola sądowa aktów prawa miejscowego, Teka Komisji Prawniczej – OL, PAN 2010, Tom III, s. 143-149;
- Proceduralizacja prawa administracyjnego (w:) Teoria instytucji prawa administracyjnego, Księga pamiątkowa Profesora Jerzego Stefana Jangroda, pod redakcją J. Niczyporuka, Paryż 2011, s. 551-559;
- Kodyfikacja postępowania administracyjnego. Na 50 lecie k.p.a. pod redakcją J. Niczyporuka, Lublin 2010;
- Organizacja ekologiczna w ogólnym postępowaniu administracyjnym (w:) Ocena modelu prawnego organizacji ochrony środowiska w Polsce i na Słowacji , pod redakcją E Ury, J. Stelmasiaka, J. Pieprznego, Rzeszów 2012, s. 372- 381;

- Glosa do wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 10 maja 2012 r., sygn. III SA/Po 263/12, { w:} Administracja TDP 2013, nr 1, s. 151-161;
- Glosa do wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 15 grudnia 2011 r., sygn. III SA/Gd 302/11 { w:} Administracja TDP 2013, nr 2, s. 111-122.

Trzeci kierunek badawczy:

- Dotyczy problematyki prawa gospodarczego publicznego, tj. zamówień publicznych (ponad 10 publikacji). Na uwagę zasługują m.in. następujące publikacje:
- Nowe podejście do zamówień publicznych– zamówienia publiczne, jako instrument zwiększenia innowacyjności gospodarki i zrównoważonego rozwoju. Doświadczenia polskie i zagraniczne część I, pod redakcją
- J. Niczyporuka, J. Sadowego, M. Urbanka, Wa-wa 2011, s.105 -111;
- Skuteczność postępowania w zamówieniach publicznych (w:) Zamówienia publiczne, jako instrument sprawnego wykorzystania środków unijnych, pod redakcją E. Adamowicza, J. Sadowego, Gdańsk – Wa-wa 2012, s. 33-42;
- Przedmiot zamówień publicznych (w:) System zamówień publicznych w Polsce, pod redakcją J. Sadowego, Wa-wa 2013, s. 76-85;
- Podmiot zamawiający, (w:) System zamówień publicznych w Polsce, pod redakcją J. Sadowego, Warszawa 2013, s. 86-97; Podmioty uczestniczące w realizacji zamówień publicznych (w:) System zamówień publicznych w Polsce, pod redakcją J. Sadowego, Wa-wa 2013, s. 98-100;

W dorobku naukowym dr hab. Janusza Niczyporuka znajdują się również pozycje, które nie mieszczą się w trzech omawianych wyżej grupach. Stanowią pewne dopełnienia obrazu dorobku naukowego, na przykład dotyczące realizacji funkcji gospodarczej samorządu terytorialnego.

Ocena dorobku naukowego dowodzi, że dr hab. Janusz Niczyporuk nie boi się podejmować trudnych, a jednocześnie zróżnicowanych problemów teoretycznych. Rangę dorobku dr hab. Janusza Niczyporuka prezentuje jego obszerność oraz

wieloaspektowość. Należy podkreślić, iż publikacje dr hab. Janusza Niczyporuka wnoszą nowe elementy do teorii prawa i postępowania administracyjnego jak i praktyki.

Nawiązując do ustawowego kryterium określonego w art. 26 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki uważam, iż dorobek dr hab. Janusza Niczyporuka jest znaczący.

Dr hab. Janusz Niczyporuk wniósł poważny wkład w rozwój nauki polskiego prawa i postępowania administracyjnego, oraz prawa gospodarczego publicznego.

3. Doświadczenie w kierowaniu zespołami badawczymi realizującym projekty finansowane w drodze konkursów krajowych lub zagranicznych. Staże naukowe w instytucjach naukowych, w tym zagranicznych.

Z przedstawionego przez dr hab. Janusza Niczyporuka dorobku w tym zakresie należy skonstatować, iż ustawowe przesłanki zostały spełnione w wysokim stopniu. Dr hab. Janusz Niczyporuk brał udział w dziewięciu projektach, w tym w dwóch projektach międzynarodowych, pełniąc funkcje kierownicze w pięciu projektach, w tym jednym projekcie międzynarodowym. Po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego odbył pięć staży zagranicznych, uczestnicząc w badaniach naukowych.

4. Osiągnięcia w opiece naukowej i kształcenia młodej kadry.

Pan dr hab. Janusz Niczyporuk wielokrotnie pełnił funkcje promotora i recenzenta prac doktorskich i habilitacyjnych. Był promotorem w pięciu zakończonych nadaniem stopnia naukowego przewodach doktorskich oraz promotorem w dwóch kolejnych otwartych przewodach doktorskich. Nadto pełnił funkcję recenzenta w dwóch zakończonych nadaniem stopnia naukowego

przewodach habilitacyjnych oraz w dziesięciu zakończonych nadaniem stopnia naukowego przewodach doktorskich.

Pan dr hab. Janusz Niczyporuk w ramach aktywności zawodowej brał udział w licznych zespołach eksperckich powoływanych przez centralne organy władzy publicznej.

Zatem dorobek naukowy, działalność ekspercka, popularyzatorska, udział w międzynarodowych projektach badawczych oraz konferencjach naukowych (ponad 40 konferencji krajowych i międzynarodowych) potwierdza, że dr hab. Janusz Niczyporuk spełnia wymogi określone w art. 26 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki.

Konkluzje

Konkludując można stwierdzić, iż dorobek naukowy, osiągnięcia dydaktyczne i znaczące osiągnięcia w kształceniu kadry naukowej uzasadnia ubieganie się o kolejny awans naukowy przez dr hab. Janusza Niczyporuka . W przypadku dr hab. Janusza Niczyporuka mamy do czynienia ze spełnieniem w pełnej rozciągłości ustawowych przesłanek .

2.01.2017r. Jacek Łudkiewicz